

Fem Pràctiques

REVISTA TRIMESTRAL DEL CEIP PRÀCTIQUES 2

NUM. 6 TARDOR 2007

Noves cares, nous projectes

SUMARI EDITORIAL pàg. 2 | **PARES EN PRÀCTIQUES** pàg. 2 | **A FONTS:** Un compromís molt seriós pàg. 3
EL REPORTATGE: El rei de la classe... per una setmana pàg. 4 i 5 | **A FONTS:** L'aula d'acollida, el català per fer amics pàg. 6
L'ACTIVITAT: Barcelona: la nostra ciutat pàg. 7-8 | **L'AMPA I L'ESCOLA INFORMEN:** ¡Mans a l'obra! pàg. 9
ACTIVITATS: Records d'estiu pàg. 10 | **EL RACÓ DEL GUITARRISTA** pàg. 10 | **LA LAURA RECOMANA** pàg. 11
LLETRES I NÚMEROS pàg. 11 | **CUINES** pàg. 11 | **L'ENTREVISTA:** "En aquesta escola es cuida l'atenció personal. I això és un luxe" pàg. 12

EDITORIAL

Dret al benestar: solidaris i molt exigents

Permeteu-nos, ara que arriba Nadal, practicar en aquest editorial l'esperit de la solidaritat més compromesa però també, ahora, més crítica. Aquest ha estat un trimestre de compromisos adquirits i molt, molt exigents. Vam començar el curs reafirmant –davant dels representants de l'Ajuntament de Barcelona- el nostre compromís amb el medi ambient a través del projecte Agenda21Escolar. Estem convençuts que només practicant, encara més del que ja fèiem, la solidaritat ecològica per la via del reciclatge i la reutilització podrem gaudir demà d'un benestar verd com els prats i blau com el mar.

Hem acabat aquest mes de desembre compromesos amb un projecte de solidaritat encomiable: contribuir al benestar dels avis i àvies de la nostra ciutat a través de la campanya de recollida d'aliments que organitza l'ONG Avismón-Catalunya amb la col·laboració de la Guàrdia Urbana de Barcelona. Aquesta organització (<http://www.avison.org>), premi de Voluntariat 2004 de la Generalitat de Catalunya, té com a objectiu principal pal·liar la

solitud i les necessitats de la nostra gent gran que viu sola. Com veieu a la fotografia, la resposta de les famílies de l'escola ha estat molt positiva i ho serà, també encara més, en els propers anys.

Però, sobretot, durant aquest trimestre, l'escola i l'AMPA han treballat molt intensament per reclamar, exigir, el dret al benestar dels nostres infants. Finalment, l'Administració ens ha notificat que la nostra escola serà objecte d'un important pla de millora i rehabilitació. A hores d'ara, ni la Generalitat ni l'IMEB no ens han donat calendaris ni han concretat el projecte que tenen en ment, però, com us expliquem a la pàgina 9, les nostres demandes són clares i rotundes i no pensem renunciar-ne a cap. És per això que volem aprofitar aquestes línies per demanar-vos la vostra solidaritat amb aquest gran i important projecte. Cal canviar i reformar moltes coses; potser hauréu de conviure algun temps –el mínim, segur- amb incomoditats. Però el benestar de tots els nens i nenes s'ho val, no us sembla? ■

Fem Pràctiques

Revista trimestral del CEIP Pràctiques 2

Coordinació

Montse Arbós

Consell de redacció

Teresa Pastor, Ferran Cortés, Miquel Suñé, Ma. Jesús Llop, Laura Casals, Eulàlia Arbós, Blanca Ma. García.

Tira còmica

Joan Solé

Col·laboradors

Família Marquès, Família Nguema, Família Amadeu, Família Ion, Família Arvio, Família Soldatova, Família Hauck. I les alumnes Marina Segura, Cati Vandrell, Laura Villarino, Paula Méndez i Iris Alabau.

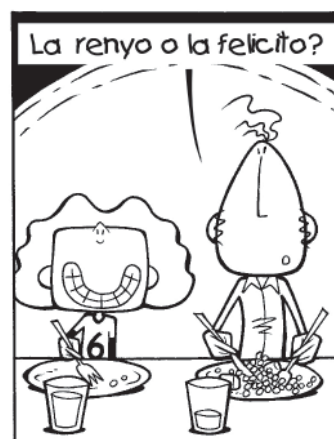
Disseny i maquetació

Toni Zamora

FEM PRÀCTIQUES entre tots!

Si vols participar a la revista ho pots fer enviant-nos un comentari breu sobre un tema d'interès per a la comunitat educativa a la secció Bústia Oberta. També ens pots fer arribar algun escrit per algunes de les altres seccions de la revista. En totes les aportacions hi ha de constar el nom i cognom de l'autor i un telèfon de contacte. Entenem que com a revista d'escola els seus continguts han de ser respectuosos i constructius. Podeu fer-nos arribar les vostres aportacions a través de la bústia de l'AMPA o la següent adreça de correu electrònic: ampa2078@ampas.edu365.com

PARES EN PRÀCTIQUES

A FONTS

Un compromís molt seriós

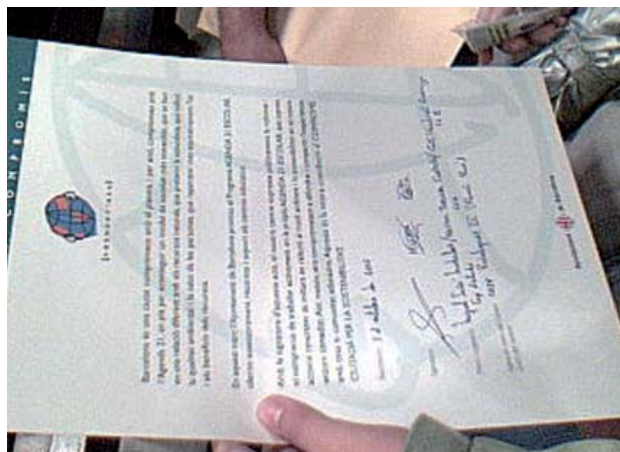
La nostra escola sempre ha procurat, tant com ha pogut, assumir un compromís amb el medi ambient a través de tasques de reciclatge i reutilització. Aquest compromís, però, ha anat enguany una mica més enllà.

Aquest curs, com tots ja sabeu, l'escola ha començat un projecte anomenat Agenda21Escolar. Aquest projecte tracta de millorar el medi ambient de la nostra ciutat, Barcelona, a través de la col·laboració de les escoles.

- Reutilitzarem l'aigua que sobri de les gerres del dinar per regar les plantes de l'hort i del jardí.
- Farem compost, també per a l'hort, amb les deixalles orgàniques que fem a l'hora de dinar.
- Mesurarem la intensitat del soroll de les diferents zones de l'escola amb uns aparells que tenim a l' Aula de Ciències, i així veurem si hem de reduir la contaminació acústica.
- Aprofitarem més el paper de les aules i dels comunicats que s'envien a les famílies.
- Farem un esforç per reduir la despesa d'aigua dels lavabos i el paper que utilitzem quan anem al wàter.
- Però també intentarem tenir un hort i un jardí que ens ajudi a sentir-nos més a gust a l'escola i a estimar les plantes.

Per aconseguir tot això, hem de comptar amb la col·laboració de tothom: nenes i nens, mestres i mares i pares. I també hem hagut d'assumir un compromís ben seriós amb la gent de l'Agenda21 de Barcelona i amb l'ajuntament. És per això que, el passat 3 d'octubre vàrem anar amb el Cap d'estudis de l'escola a signar un document on ens comprometíem a col·laborar i a tirar endavant el projecte. També ens hi va acompanyar la Carlota, una estudiant de pràctiques.

L'acte es va fer al Saló de Cent de l'Ajuntament i hi havia la Sra. Imma Mayol, Regidora de Medi Ambient, i el Sr. Antoni Martorell, representant de la Regidoria d'Educació. També hi havia els representants de les 198 escoles que, actualment, participen del projecte que ja fa set anys que es fa. Fixeu-vos si és important aquesta idea que, en aquests set anys, les escoles que hi participen han passat de 9 a 198!!! Amb les activitats que allà es van fer i amb tot el que ens varen dir, ens vàrem adonar de com n'és d'important col·laborar per millorar el medi ambient de la ciutat i del món, en general. ■

Cati Vandrell (6èB) i Marina Segura (6èA)

[A G E N D A 2 1 B C N]

Què és l'Agenda 21?

L'any 1992, els governs del món es van reunir a Rio de Janeiro per mirar de trobar solucions a problemes tan greus i importants com la desigualtat en l'accés als recursos naturals, els seus exhauriments, la creixent contaminació i la destrucció de la diversitat de la fauna i la flora del planeta. I se'n van adonar que per salvar el món i garantir la subsistència de les generacions futures, calia aplicar polítiques de desenvolupament sostenible. A aquest pla de treball per al segle XXI el van batejar amb el nom d'Agenda 21.

La idea eix d'aquest pla és la de "pensar globalment i actuar localment". És a dir: per conservar el món tots –cada ciutadà, cada empresa, cada entitat, cada escola- podem i hem de col·laborar-hi. Milers de ciutats d'arreu, entre les quals Barcelona, s'han compromès amb l'Agenda 21 i estan aplicant mesures sostenibles com el foment de les zones verdes, el reciclatge, la reutilització d'aigua, una gestió acurada dels residus, etc. ■

EL REPORTATGE

El rei de la classe... per una setmana

Diuen que una de les coses més difícils de pair és la de perdre la corona... Imagineu-vos perdre-la en una escola tan gran, amb tants companys nous i durant tanta estona cada dia! A P3, cada any, les mestres ensenyen als més petits del Pràctiques II a integrar-se al nou grup mantenint, alhora, l'autoestima i la pròpia personalitat. Pedagogia en estat pur. Cada setmana, els Lleons i els Elefants tenen un rei o una reina nous. Són els Protagonistes de la Setmana.

Entrar a formar part d'una nova comunitat pot ser una experiència maravillosa o també un gran i difícil repte. Això mateix els passa als nostres petits alumnes de P3 des del primer dia que deixen els pares dient-los adéu amb la mà mentre la cua enfila el camí cap a les classes. Uns estan encantats: tenen germans grans a l'escola i intueixen que ara ells també ja són grans; altres aniran fent el cor fort, amb penes i dificultats els primers dies, perquè de cop s'adonaran que ja no són en aquell ambient *recollit*, a casa o a la llar d'infants, sinó en un

▼ Els pares d'en Mario, en Raúl i la Mònica.

gran edifici, amb molts companys, on tot és nou i diferent.

Amb la intenció que cadascú trobi el seu lloc a la nova colla, els nens i nenes de les classes dels Lleons i dels Elefants viuran –durant les primeres setmanes del curs, un cop superat el període col·lectiu d'adaptació– una de les activitats més emotives del seu pas per l'escola: la setmana del protagonista. Durant cinc dies, l'afortunat se sentirà especial i, alhora, acollit.

Per una setmana, el protagonista o la protagonista serà el primer a la fila d'entrar a classe, serà l'encarregat d'ajudar la mestra en les petites feines, en un racó de l'aula tindrà una taula que serà com el seu petit reialme, on hi haurà el seu nom, fotografies seves (¿de quan era petit/a!) i de la seva família, les seves joguines preferides, l'empremta de les seves mans... També serà l'encarregat –i això és molt important!– de cuidar l'elefant o el lleó de la classe. (Per cert, a vegades és molt difícil, aquesta tasca... No ho digueu a ningú perquè és un petit secret, però quan ens va tocar a nosaltres de cuidar l'elefant, va sortir volant i no preguntem com, va anar a petar, pel celobert de casa els avis, damunt l'estenedor del primer pis, d'on el vam recollir sense que hagués pres cap mal important que no poguéssim solucionar una tireta).

Però la setmana del protagonista serà, també, una de les experiències més emotives per als pares respectius, perquè són convidats a participar d'aquest curt regnat del seu fill/a amb una tarda d'activitats amb tots els nens i nenes de la classe, noms que a partir d'ara –i vés a saber fins quan– es faran familiars.

Aquest dimecres, la responsabilitat de compartir protagonisme ha recaigut en els pares d'en **Mario**, de la classe dels Elefants: en **Raúl** i la **Mònica**. Mentre esperem que arribin –l'hora fixada és a quarts de quatre– i per matar els nervis, que n'hi ha molts, la Sílvia ens llegeix

el conte d'un elefant. Al cap de poc, ja són aquí. En Mario surt al vestíbul a rebre'ls i tots tres entren junts a la classe. Comencen les presentacions: cada nen diu el seu nom i els pares, també.

En Raúl i la Mònica –cal dir que estan una mica nerviosos, qui no ho estaria amb un públic tan exigent!– ens proposen fer una activitat amb paper. ¿Recordeu la palometa que s'obre i es tanca i tries un color i et surt un missatge? Doncs els pares d'en Mario ens conviden a fer-ne una i pintar-la ben bonica de molts colors. Com que són previsors, n'han duttes unes quantes de fe-

tes, però davant nostre ens ensenyen a fer-ne un parell, plec per aquí, plec per allà, explica la Mònica. Tothom s'ho mira amb molta atenció, asseguts en una gran rotllana. En Mario no deixa anar la mà del seu pare i l'ajuda a repartir una palometa per a cada nen. Caram, com costa de dominar el joc d'obrir i tancar quan es tenen els dits petits... Ara que ja les tenim, tornem a les taules a pintar-les amb rotoladors ben gruixuts. Cal ser pacients: per pintar les hem de desfer, i després la Sílvia i els pares den Mario ens ajuden a muntar-la de nou.

"No pensava que fos tan difícil!"

"No pensava que fos tan difícil!", ens confessa la Mònica, emocionada, quan ja s'ha acabat la tarda. "Però sembla que ha tingut èxit, oi?". Què esperaveu, d'aquesta trobada? Com us imaginaveu el repte de jugar amb tants nens i nenes alhora? "Jo admeto que al començament estava una mica neguitosa". En Raúl, més tranquil, explica que estaven "una mica expectants per veure com podien respondre, si ens farien cas o per si l'activitat resultava una mica difícil per a ells". I tots dos coincideixen en una lloança: "Com es nota que a la Sílvia li fan cas! Que diferent de quan els dèiem alguna cosa nosaltres". Ja passa, això, que hi hagi veus que se sentin més que altres: quan els pares d'en Mario demanaven als petits que s'asseguessin a pintar, ells estaven més interessats a provar la nova joguina. En canvi, quan parlen les mestres... com canvia la cosa!

Per cert! Sabeu en Mario? Doncs estava més content que un gínjol. Quan li vam preguntar si li havia agradat que vinguessin els pares a l'escola, només sabia dir que molt, molt i molt. A desbotonar la bata no el va ajudar pas la mestra, sinó el pare, a qui continuava agafat de la mà. ■

▼ Els pares de l'**Alba Lafuente Durán**, en **Sergi** i la **Sandra**. A sota, la taula on el protagonista deixa tots els objectes personals que ha dut de casa per mostrar-los als seus companys de classe (joguines, roba, fotografies, els contes preferits, etc)

Deu anys de protagonistes

Què és?

Ara fa uns deu anys, dues mestres de la l'escola, la Marta i la Montse, van iniciar aquesta activitat tan apreciada. Cada setmana, un nen o una nena de la classe dels petits és el o la protagonista, és a dir, que durant cinc dies fixarem l'atenció, petits i grans, en aquell infant i moltes de les activitats que es faran partiran d'ell.

Com es porta a terme ?

El nen o la nena protagonista ens aporta tot un seguit de material:

- Un recull de fotografies des que va néixer fins ara.
- Objectes personals de quan era petit o petita: joguines, robeta, les sabates de quan era bebè, el xumet...
- I una documentació, que la família omple a casa, i que fa referència a: el dia que va néixer, els seus primers anys, la seva família, els seus aniversaris i, si és el cas, la llar d'infants on va tenir el primer contacte amb un entorn educatiu fora de la seva família.

És molt important que tot aquest material el prepari la seva família i que aquesta faci que l'infant s'impliqui en el procés de tria i pre-

paració per tal que posteriorment ens ho pugui explicar a la resta de companys i a la professora, ja que la verbalització és la base per a realitzar l'activitat. Amb tota aquesta documentació, més d'altres pàgines que anirem fent a l'escola, s'elabora un llibre individual per a cada infant.

També es convida a venir a la classe a la família de l'infant protagonista; poden compartir l'estona amb nosaltres fent el que els vingui més de gust: explicar algun conte, el tipus de feina que fan, cantar una cançó, fer un joc, un truc de màgia o altres activitats que sorgeixen de la imaginació dels adults, això sí, amb el propòsit que els nens i les nenes companys del seu fill passin una bona estona.

El parer de les mestres

És una activitat molt gratificant per als infants, les famílies i les mestres, tot i, que en ocasions ens representa a tots plegats molta feina i "passar nervis": els pares amb el neguit de "...I ara què farem?", les mestres pensem "com anirà?" i els infants... per als infants, el dia que "venen el papa i la mama a la classe" és, de ben segur i sense excepció, un dels moments de més nervis però també de més alegria i emoció de tot el seu primer any d'escola.

L'activitat de 'El protagonista de la setmana' és un apropament i una implicació de les famílies a la vida de l'escola molt important i que les mestres i els infants agraim de tot cor. També ens facilita el poder donar a cada nen i nena el seu espai, el seu temps i una atenció específica i individual dins del grup en un moment de formació i socialització tan especial com és el curs de P3.

El parer dels més grans

Tot i que ja fa nou anys d'aquella experiència, els nois i noies que avui estudien 6è encara recorden amb afecte l'activitat del protagonista: "...una de les activitats en què apreníem més sobre els nostres companys de la classe..."; "...doncs jo recordo que vaig portar un nino, una manteta, un àlbum de fotos i un conte". A veure què diran d'aquí a nou anys en Mario, l'Alba i tots els seus companys! ■

A FONTS

L'aula d'acollida, el català per a fer amics

Què pots fer quan arribes a una nova escola d'un país nou i no entens gairebé res, o res del tot!, del que et diuen? Les escoles tenen -la nostra també- un refugi per als nens nouvinguts, un refugi on aviat aprenen com es diu a casa nostra "hola, vols jugar amb mi?".

Cada curs arriben a la nostra escola nens i nenes que no saben el català perquè acaben d'arribar d'altres zones de l'Estat Espanyol o d'altres països. Ja fa temps que a la nostra escola hi ha una aula d'acollida que els ajuda a aprendre a llegir, escriure i a parlar en català per tal que puguin seguir les classes amb normaltat i relacionar-se a dintre i a fora de l'escola.

La **Conxita**, que és la mestra de l'aula d'acollida, ens explica que els nens sobretot tenen por a estar sols i que l'aula d'acollida és una oportunitat per a conèixer nens com ells, per a fer-se'n amics i adonar-se que no n'estan, de sols. Ella acull els nens de manera carinyosa i entusiasta perquè vol que se sentin còmodes i motivats per a l'aprenentatge, que s'ho passin bé. Però que tinguin clar també que venen a treballar, a aprendre català, no a jugar.

L'aula on treballen és gran i bonica, a la planta baixa i a cavall d'un edifici a l'altre. Té diversos espais o racons per poder treballar l'aprenentatge de la llengua amb dibuixos i fotografies: per practicar les expressions quotidianes, identificar els productes de la tardor, parlar sobre el temps, conèixer els animals que hi ha al zoo, jugar en un parc i fer exercicis amb l'ordinador.

Actualment a l'aula d'acollida hi vénen 28 nens provinents de diferents països. Encara que la majoria són llatinoamericans (Equador, Bolívia, Perú, Argentina o Cuba) també és significativa la presència de la comunitat xinesa, que són els que més dificultats tenen per aprendre el català i integrar-se a l'escola. Tal com ens explica la Conxita, "els nens xinesos tenen problemes de comunicació al pati. És important donar-los, al principi, un petit vocabulari per tal que puguin demanar ajuda o per si volen jugar amb algú. El nen hispanoamèric ja porta una llengua nostra apresada i això facilita que a sobre d'aquesta hi poguem posar-ne una altra, però un xinès no. Per això necessita més temps d'aula d'acollida".

Una hora al dia com a mínim

Per organitzar la feina, es reparteix els nens en cinc grups, quatre de treball a l'aula i un de conversa per aquells que ja estan més avançats. A l'hora de fer els grups, es té en compte l'edat, el que saben i l'ajustament del seu horari, ja que, com explica la Conxita, s'ha de

compaginar amb el de la seva classe. "Li hem de respectar la música, l'educació física, la plàstica, la religió o alternativa i també procurem respectar-li les matemàtiques. Les sessions de treball normalment són d'una hora i, com a mínim, vénen una sessió al dia. També donem material de treball per als que no poden seguir el ritme de la seva classe. El nen que acaba d'arribar me'l quedo tot el dia; comença per conèixer els altres nens nouvinguts i, així, es va ambientant".

Els nens valoren molt positivament la seva experiència a l'aula d'acollida. La **Mònica**, que és de Cuba i ha conegut escoles d'altres països, ho té clar: "Aquest sistema és molt millor. Als altres països que he conegut haves d'aprendre la llengua per tu mateixa. No t'ies el suport d'una aula d'acollida com aquesta". Tant l'**Alejandra**, que ha vingut d'Equador, com la **Pilar**, argentina, també estan satisfetes perquè els agrada molt aprendre nous idiomes i, especialment, el català, perquè els ajuda a fer amics.

Totes reconeixen que els primers dies a una escola nova són difícils perquè no entenen bé el que els deien i no sabien com funcionen les coses. Per exemple, l'**Alejandra** "no sabia allò de les agendes". A la **Melanie**, que acaba d'arribar del Perú, encara li costa entendre i parlar el català però, com que s'esforça molt, n'està aprenent molt de pressa. L'**Ahmed**, que és del Marroc però ha viscut uns anys a Badajoz, vol ser el mateix quan sigui gran que la major part de nens d'aquí: futbolista, és clar.

La Conxita defensa que els nens que passen per l'aula d'acollida poden assolir nivells d'aprenentatge satisfactoris però que, de vegades, cal que se segueixi la tasca de reforç des de les aules d'acollida de l'institut on vagin. "Hi van amb el nostre expedient i assessorament. Si aconsellem que un nen vagi a l'aula d'acollida, aquest no es troba deseparat i continua el caliu d'aquí" però pensa que els resultats podrien millorar si es pogués treballar més amb els pares.

L'aula d'acollida és un espai de l'escola que ofereix una atenció personalitzada útil i necessària. També cal, no obstant, que tots, les famílies autòctones i les nouvingudes, fem un esforç per conèixer-nos, entrar en diàleg i així anar construint una societat més cohesionada, que faci compatible el reforç de la llengua catalana amb el reconeixement de la riquesa que és la diversitat cultural. ■

L'ACTIVITAT

Barcelona, la nostra ciutat

Fulles i nius als parcs, un filferro embolicat, el gran Gaudí, el nostre barri, el Parlament de Catalunya, el Liceu a les Rambles i el Centre de Documentació Artur Martorell. Comencen els treballs de l'eix transversal.

Com ja sabeu, l'eix transversal d'aquest curs 2007-2008 està dedicat a la nostra ciutat: "La ciutat de Barcelona: hi visc i la conec". Cada cicle educatiu treballa l'àmbit que el professorat ha considerat més adient per a l'edat i hi participa de diferents maneres. Aquestes són les que s'han dut a terme durant el primer quadrimestre.

Educació infantil: els parcs

Les mestres d'aquest cicle han pensat que seria significatiu conèixer alguns parcs de la ciutat, per això els nens i nenes de 5 anys (classes de les Gavines i les Orenetes) han fet una sortida al Parc de L'Oreneta i ens diuen el següent:

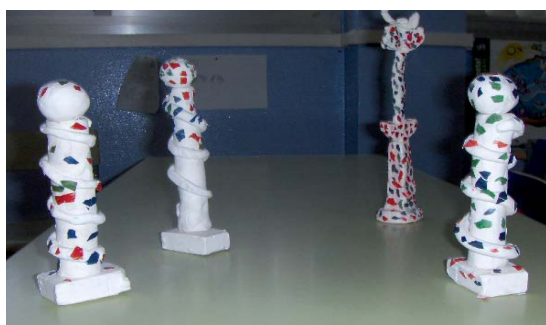
"Vàrem fer una passejada pel parc. Allà hi ha un castell. Mentre passejàvem, veiem els arbres d'allà: pins, roures...i altres plantes com el cirerer d'arboç. Vàrem agafar fulles i també vàrem veure que hi havia nius per als ocells i per als esquiroles. També ens varen explicar un conte! Tot plegat estava ple de colors!"

I de retorn a l'escola, van elaborar aquesta notícia sobre tot el que hi van veure.

Per la seva part, les classes dels Peixos i les Tortugues han anat a veure els arbres vestits de tardor al Parc de la Quinta Amèlia.

I els més menuts de la casa, els Lleons i els Elefants, han anat a visitar la Fundació Tàpies i també ens volen explicar el que hi han vist:

"Al sostre de la Fundació Tàpies hi ha un filferro molt llarg tot embolicat i... sabeu què hi ha al damunt? Doncs una cadira que s'hi aguanta amb les potes!!! Com que ens va agradar tant, n'hem fet una semblant per penjar al nostre arbre de Nadal."

Cicle inicial: descobrint un geni

Mitjançant els tallers que fem al cicle, ens hem apropat a la vida i l'obra d'un barceloní molt conegut, és per això que hem anomenat així aquesta activitat: TALLER D'EN GAUDÍ. Els objectius d'aquest taller són, en primer lloc, el d'apropar els nens i nenes a la figura d'aquest arquitecte i a quatre de les seves obres més conegudes: la Sagrada Família, el Parc Güell, la Casa Batlló i la Casa Milà.

El segon objectiu és el de fer-los adonar d'alguns dels recursos i tècniques que l'arquitecte utilitzava. A tall d'exemple, us podem dir que la tècnica del trencadís la treballarem de dues maneres amb materials diferents: amb gomets sobre una superfície plana, i amb closques d'ou pintades i enganxades a sobre d'una base de plastilina. D'aquesta manera treballarem el pla i el volum.

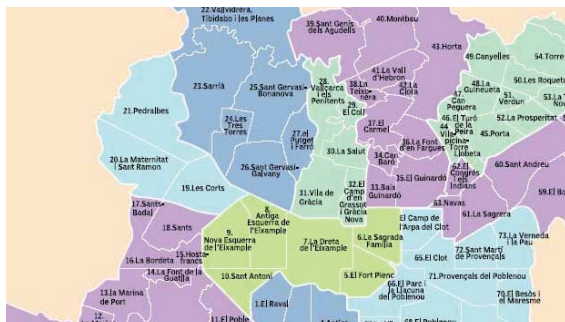
Després d'una petita introducció teòrica i de l'observació de fotografies, dibuixos, pòsters, maquetes... hem passat a la part pràctica. Aquests que aquí us mostrem són alguns dels treballs realitzats després de tant d'estudi. No estan gens malament, no us sembla?

Cicle mitjà: gaudir dels llibres

Dins l'eix transversal, els nens i nenes de 3r i 4t de Primària treballam l'apartat d'edificis i serveis públics. Per això, en aquest primer trimestre hem visitat el Centre de Documentació Artur Martorell (CDAM), un centre especialitzat en literatura infantil i juvenil i situat a la Plaça d'Espanya, on vam anar-hi a peu. Allà vam gaudir d'un espectacle teatral sobre l'univers, la nostra galàxia i el Sistema Solar, tema sobre el qual l'alumnat va mantenir després un interessant debat amb l'autor de l'obra.

Una altra activitat realitzada va ser viatjar en metro, aprofitant la visita al Saló del Llibre que tenia lloc al recinte ferial de Montjuïc. L'experiència de fer un viatge en transport públic va ser molt positiva i enriquidora. En la visita vam gaudir d'un espectacle teatral a través d'uns personatges fantàstics que ens feien reflexionar sobre la importància de la lectura. Allà vam aprendre per a què serveixen i què hi podem trobar als llibres. Després d'aquest espectacle ens vam repartir en tres grups i vam treballar per tallers com es dissenya la coberta d'un llibre, com triar-ne un bon títol i les tires humorístiques (on miràvem de posar un final a una tira incompleta), els de 3r, i els de 4t, com es fa un diari. Aquesta activitat estava organitzada per La Vanguardia.

Les activitats realitzades durant aquest trimestre les podem avaluar com a molt positives i enriquidores tant per a l'alumnat com per a les mestres. Totes les activitats que ajudin als nens i nenes a descobrir el seu entorn i a estimar-lo contribueixen en la seva educació com a ciutadans i ciutadanes del món.

Cicle superior: Sants i la Ciutadella

En el treball dels dos cursos del cicle s'han estudiat dos aspectes relacionats amb la gestió i la cultura de Barcelona. Els alumnes de 5è han estudiat l'organització de la ciutat per DISTRICTES I BARRIS, i els de 6è han visitat el Parlament de Catalunya i el Liceu i ens ho expliquen així:

“Els nois i noies de 5è hem estudiat els districtes i els barris de Barcelona. La nostra ciutat està dividida en districtes i el nostre (Sants – Montjuïc) és el número 3. Hem vist que el nostre barri té molts equipaments i serveis, com ara són escoles i instituts, mercats, estacions de tren i metro i parades d'autobús, botigues i ambulatoris, etc. També hem treballat els noms dels carrers del barri. Aquest treball ens ha ajudat a conèixer una mica més la nostra ciutat i a fixar-nos en més coses quan transitem pels carrers.”

“Les noies i els nois de 6è hem visitat el Parlament de Catalunya, una institució i un espai on es decideixen moltes coses que ens afecten a totes i a tots els ciutadans. El Parlament es troba situat al Parc de la Ciutadella, que es diu així perquè antigament era una fortificació militar envoltada de muralles que tenia les seves casernes, la seva església, el palau del general, etc. L'edifici del Parlament era el seu arsenal. Vam entrar a dins i vam veure l'hemicicle que és on es reuneixen tots els diputats i les diputades del govern de la Generalitat. Allà vàrem conèixer el Sr. Ernest Benach que és el president del Parlament (el podeu veure a la foto).

De la visita al Gran Teatre del Liceu ens va agradar tot molt. És un lloc que té moltes coses boniques per veure, però el que volem destacar és la Sala dels Miralls perquè és molt espectacular. Per cert, que hi havia una exposició del pintor modernista Ramon Casas i en vàrem aprendre moltes coses.”

L'AMPA I L'ESCOLA INFORMEN

iMans a l'obra!

En aquest curs 2007-2008 hem començat el compte enrere per a la rehabilitació dels dos edificis de la nostra escola, que com sabeu ja han fet els quaranta anys de vida. Serà alguna cosa més que una neteja de cara; serà, és, un projecte molt important.

El treball de la Comissió d'Obres, formada per membres de l'AMPA i l'Equip Directiu de l'escola, està donant els seus fruits. Com ja sabeu, aquesta Comissió té per objectiu aconseguir la realització d'una sèrie d'obres que garanteixin les condicions bàsiques i necessàries de seguretat i higiene per a l'alumnat, el personal i, en general, tots els membres de la comunitat educativa.

Durant el curs passat, membres de la comissió van dur a terme una sèrie de reunions amb les diferents institucions implicades en el manteniment i les reformes dels edificis escolars: el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona (IMEB) i la Regidoria del Districte de Sants-Montjuïc de l'Ajuntament [veure **Fem Pràctiques n. 4**]. Com a conseqüència d'aquestes reunions, durant l'estiu es van dur a terme diferents millores a la nostra escola que segur que ja heu detectat:

- **Més seguretat a les escales.** S'han col·locat baranes a la banda de la paret, en ambdós edificis. A l'edifici on hi ha el Parvulari, la barana és a dos nivells, per facilitar les pujades i baixades dels més petits. Aquesta actuació s'ha completat amb baranes noves per accedir al menjador (amb enreixat de seguretat), al gimnàs i a l'Aula de Música. Igualment, s'ha instal·lat una placa de protecció a tot l'alt del forat d'escala dels dos edificis, gràcies a la qual s'han anul·lat els espais buits, tan perillosos a partir

de certes alçades. La col·locació d'una placa de protecció al forat d'escala dels dos edificis també ha contribuït a augmentar la seguretat d'aquests espais.

- **Millora en la higiene de l'espai del pati dels grans.** A finals del curs passat es va solucionar un tema d'higiene que preocupava molt l'alumnat de l'escola: l'apostament dels coloms als ampits de les finestres i als sortints de la façana de l'edifici, i la consegüent brutícia que deixaven caure. La solució ha estat simple però efectiva: s'han col·locat una mena de "punxetes" inofensives que impedeixen que els coloms s'hi apostent i facin les seves necessitats al pati de l'escola i, especialment, damunt la font, inutilitzant-la.

La millor notícia, però, és que ara ja sabem que, efectivament, **aquestes no seran les úniques actuacions de millora** que es duran a terme als edificis del Pràctiques II. Durant el mes de novembre, vam rebre una notificació del Director dels Serveis Territorials a Barcelona ciutat que ens informava que la nostra escola està inclosa en el Pla Triennal 2008/11 d'obres referides a Reformes, Ampliacions o Millores d'edificis escolars (RAMs). Aquesta bona notícia ens va estar confirmada pel Tècnic de l'IMEB (Institut Municipal d'Educació de Barcelona), per bé que ni el calendari ni les actuacions a realitzar estan, a hores d'ara, concretades. Es tractarà, doncs, de

veure les necessitats reals del nostre centre i prioritzar-les, tot ajustant-les al pressupost previst.

Sobre la taula hi ha obres d'una gran envergadura però que creiem absolutament necessàries i imprescindibles per al benestar d'alumnes i professorat:

- ▶ refer tots els banys,
  - ▶ acometre una acció integral a l'espai de la cuina i el menjador,
  - ▶ renovació dels lavabos i vestidors del gimnàs,
  - ▶ revisió o substitució de les calderes de la calefacció,
  - ▶ acondicionament interior de l'entrada de l'edifici dels petits,
  - ▶ construcció d'una sala d'actes polivalent,
  - ▶ instal·lació d'ascensors,
  - ▶ renovació del mobiliari de les classes.
- Igualment, s'està posant fil a l'agulla a la reforma de l'entrada principal de l'escola – pel carrer Melcior de Palau – amb l'objectiu d'eliminar-ne els replàs de l'escala i evitar que a primera hora del matí apareguin bruts de deixalles de gent que hi ha passat l'estona la nit abans.

Com veieu, hi ha molta feina. Des de la comissió AMPA – Equip Directiu de l'escola continuem treballant plegats per aconseguir, pas a pas, una escola més segura i en les millors condicions per als nostres nens i nenes. I, és clar, us demanem el vostre suport i ajuda per fer possible aquest gran i estimulant projecte. ■

ACTIVITATS

Records d'estiu

"Estimats companys: Aquests dies he anat a Sarajevo, una ciutat on fa 15 anys va haver-hi una guerra. Tot està destrossat i és molt trist, encara que Sarajevo és una ciutat molt bonica...."

Des de Calafell, Hèlsinki, París, Donostia, Sarajevo, Copenhage, A Coruña, Benalmàdena, Angers, Menorca, Brussel·les, León, Estrasburg o, fins i tot des de la petita illa de Korcula, on va néixer Marco Polo, nens, i nenes, i fins i tot algunes mestres, van recordar l'escola durant les vacances d'estiu.

I és que aquest any, per primer cop, es va proposar a l'alumnat d'enviar a l'escola una postal des del lloc on estaven de vacances, per tal de poder compartir experiències i vivències d'aquests dies de lleure amb la resta de les persones que formem part d'aquesta comunitat tan especial per a nosaltres que és l'escola Pràctiques 2.

El resultat, a la vista està: la Laia, l'Àlex, l'Aina, la Mar, el Miguel, la Sílvia, la Mª Jesús, el David, la Laura, la Marta, la Mireia, el Jaume, la Berta, la Maria, la Paula, el Max i la Júlia... malgrat que eren força lluny de Barcelona –alguns més que d'altres–, varen recordar els seus companys i companyes i van voler que tots poguéssim gaudir de les imatges i els records d'uns dies tan especials. Alguns, des de petites illes mediterrànies, d'altres des de les fresques terres nòrdiques; des de ciutats de la veïna França o capitals europees; també des de terres de l'estat espanyol... Totes i tots ens han demostrat la seva generositat i, des de l'equip de redacció de la revista **Fem Pràctiques** ens en volem fer ressò i donar-los l'agraïment de part de tots els membres de la nostra escola.

Esperem que aquesta iniciativa arrel·li i s'estengui a la major part de les famílies: animeu-vos a compartir amb tots nosaltres els vostres millors moments!!!

"(...) He après què són les mesquites i m'agradaria que no hi hagi guerra mai més." ■

EL RACÓ DEL GUITARRISTA per Pep O'Callaghan

Ningú no compren ningú (La Trinca)

(SWING FEEL)

nin - gú no com - prèn nin - gú... però nos - al - tres som nos - a - al - tres i sa - bem a - llò que és bo sen - tir/el sol da - munt la ca - ra i/es - ti - mar - se de de - bò... i tro - bar - se viu en - ca - ra can - tant tots sen - se cap por... nin

2ª estr. Ningú no comprèn ningú, però nosaltres som nosaltres i volem un món tot nou. Amb un cel net d'amenaçes amb tres núvols per quan plou amb la mar a quatre passes i els que som companys i proud

3ª estr. Ningú no comprèn ningú, però nosaltres som nosaltres i sabem la veritat: Que la terra no és partida com un mapa mal pintat, i que això és una mentida de molta mala voluntat

CUINES

Cassola de peix amb verdures

Els ingredients que es necessiten són:

- Espinacs
- Albergínies
- Peix salat, tipus llobarro
- Tomàquet

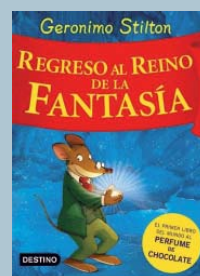
Per preparar aquest plat caldrà que la nit abans posem el peix en remull i li canviem l'aigua un parell de cops abans de cuinar-lo.

Es fa un sofregit amb tomàquet, ceba i all. Quan està fet s'hi afegeix una pastilla de caldo, sal i les verdures ben tallades (els espinacs poden ser congelats). Després s'hi afegeix el peix en troçets prèviament bullit i es deixa coure fins que estan fetes les verdures. ■

Recepta de l'àvia de l'Estela de P3 (Elefants)

LA LAURA RECOMANA...

Col·lecció Gerónimo Stilton
Editorial Planeta

Hola! Sóc la Laura Villarino, de 5èB i m'he decidit a escriure a la revista perquè us vull recomanar **els llibres d'en Gerónimo Stilton** perquè són molt divertits. Que qui és en Gerónimo? Doncs és un ratolí que viu a Ratonía, l'illa dels ratolins, que és una mica despistat i també és director d'una editorial i d'un diari que es diu L'ECO DEL ROSSEGADOR. Allà

hi passen gairebé totes les seves aventures. Els altres personatges que podreu trobar als seus llibres són: la seva germana, la Tea Stilton, el seu cosí, en Martín Gala i el seu nebotet, en Benjamín Stilton.

Llegiu-los perquè us divertireu molt!

Tots els llibres d'aquest ratolí tan simpàtic –podeu trobar molt títols diferents– estan publicats a l'editorial Planeta. ■

LLETRES

Sabíeu que a l'escola s'hi parlen totes aquestes llengües?

Alemany	<i>Wo kommst du her?</i>
Anglès	<i>Where're you come from?</i>
Àrab	<i>Men ayna anta/anti?</i>
Basc	<i>Nongoa zara?</i>
Castellà	<i>¿De dónde eres?</i>
Danès	<i>I der hvor du er?</i>
Italià	<i>Da dove sei? / Da dove vieni?</i>
Fang	<i>One bot ye ve?</i>
Finès	<i>Mistä olet Kotoisin?</i>
Francès	<i>D'où êtes-vous? / Tu es d'où?</i>
Portuguès	<i>De onde é que vens? / De onde és?</i>
Romanès	<i>De unde esti?</i>
Rus	<i>Vy atkUda?</i>
Tagàlog	<i>Taga-saan ka ba?</i>
Xinès	<i>Néih haih bin gwokyàhn a?</i>

... I NÚMEROS

Vols endevinar els germans i les germanes que té una persona?

Primer demana-li a algú que pensi en el número de germanes noies que té. A continuació digues-li que multipliqui aquest número per 2, que li sumi 1 i que després multipliqui aquest número per 5. Finalment demana-li que sumi el número corresponent als germans nois que té. Quan hagi acabat tots els càlculs, demana-li que et digui el resultat en veu alta. Amb el número que t'hagi dit, resta-li 5 i del número que et quedi, la xifra de les desenes correspondrà a les germanes i la de les unitats als germans. Què et sembla?

Exemple: per dos germans i una germana.

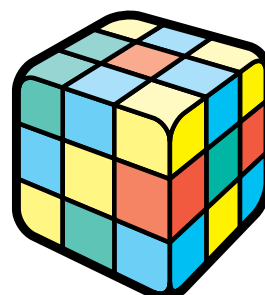
$$1 \text{ (nombre de germanes)} \times 2 = 2$$

$$2 + 1 = 3$$

$$3 \times 5 = 15$$

$$15 + 2 \text{ (nombre de germans)} = 17$$

$17 - 5 = 12$. La xifra de les desenes és el nombre de germanes (una) i la de les unitats és el nombre de germans (dos). ■

L'ENTREVISTA

"En aquesta escola es cuida l'atenció personal. I això és un luxe"

La **Bego Ortún**, la **Dolors Palau**, la **Mª Angeles Ginés**, la **Mª Pilar Pérez**, la **Blanca Mª García** i la **Roser Mulet** són, des d'aquest curs 2007-2008, professores amb plaça definitiva a la nostra escola. **Fem Pràctiques** les ha volgut conèixer. ¡Benvingudes!

Per començar, què us sembla, el Pràctiques II? Quina ha estat la vostra primera impressió de l'escola? I en què creieu que podríem millorar, que podríem aprendre de les vostres experiències anteriors?

R/ Potser és una mica massa aviat per respondre a això darrer que ens demanes. Una cosa és parlar de primeres impressions, però em semblaria molt agosarat per part nostra fer aportacions tot just acabades d'aterrar, com aquell que diu... Jo venia d'una escola molt petita i això és molt gran i, per tant, molt diferent a com estava acostumada, els ritmes són diferents i tot té el seu què.

M.P/ A mi hi ha una cosa que m'ha sobtat, i són els patis; els trobo petits per la quantitat de nens que hi ha. Potser perquè jo venia també d'una escola de Viladecans, de doble línia com aquesta, però que al costat té un parc enorme, on els arbres fan paret d'uns patis molt grans.

(algú planteja reclamar el pati on la gent de Biblioteconomia aparca els cotxes...)

M.P/ Ho veig de difícil solució, francament...

B.M/ Jo havia estat quatre anys al Pràctiques I, i no sé perquè pensava que aquestes dues escoles havien de ser calcades i ara he vist que no tenen res a veure, però res de res. M'ha sorprès, m'ha sobtat molt com dues escoles tan properes i amb més o menys el mateix barem poden ser móns tan diferents. I aquí vull dir que l'organització del Pràctiques II és de "chapeau", molt bona, de veritat. Si hagués de dir un però, en tot cas, crec que cal una mica més de connexió intercycles; treballem molt amb el company del costat però ens falta una mica de connexió general. Potser ho fa l'estructura de l'escola, el fet d'estar dividits en dos edificis... Però en general, tot molt bé.

M.A/ L'edifici, d'entrada, t'impacta. Després, aquesta escola guanya molt per dins, per la quantitat de llum que tenen les aules, però hi ha part del mobiliari que és molt vell, la veritat. Hi ha alguns armaris que déu n'hi do... Ara, com a coses positives, sobretot

▼ D'esquerra a dreta, Bego Ortún, de la classe dels Lleons (P3); Mª Pilar Pérez, de la classe de l'Espígol (3r); Blanca Mª García, de la classe del Romaní (4rt); Roser Mulet, especialista en Audició i Llenguatge. A sota: Dolors Palau, de la classe de les Gavines (P5) i Mª Angeles Ginés, de la classe dels Dofins (2n).

valorar la bona acollida que ens ha donat tothom. Jo venia d'una escola de Gavà on feies molta feina però no se't valorava i aquí, en canvi, et pregunten, t'ajuden... molt bé, vaja.

D/ A mi m'ha impactat el nivell que tenen els nens; almenys els que conec, que és P5, tenen un nivell molt bo. ¡M'esvero de la feina que fem cada dia! I també m'agradaria ressaltar que és una escola amb una línia molt definida, molt ben organitzada, i això és un valor que t'ajuda a l'hora de treballar.

Bg/ Doncs jo, què voleu que us digui, senzillament estic encantada. Així de clar. Venia de Pallejà, d'una escola amb uns lavabos pitjors que els d'aquí, un pati pitjor que els d'aquí... vamos, que això per a mi és un luxe!! I per a luxe l'acollida que ens van organitzar a primers de juliol: tot l'equip directiu i mestres que van venir voluntàriament de cada cicle a donar-nos la benvinguda i ensenyar-nos l'escola. Va ser fantàstic.

Totes/ Sí, si, i tant.

R/ La veritat és que va ser molt bonic. Em pensava que seria una cosa protocolària i ens van passejar per l'escola, ens van ensenyar tots els racons... ens vam sentir molt ben acollides.

I, malgrat la prudència de què parlava la Roser, no us heu plantejat idees per millorar alguna cosa?

Bg/ Doncs mira, jo ja he fet una petició: una persona tècnica en educació infantil (T.E.I.) per a P3. És algú que normalment vé de feines amb experiència en llars d'infants i que t'ajuda en tasques com ara acompanyar els nens al lavabo, perquè així tu no hagis de desatendre la resta de la classe. Aquí fins ara ho soltem amb les noies que estan en període de pràctiques, però hi ha escoles que tenen aquesta figura i la veritat és que va molt bé, alleugereix molt la feina en moments crítics. Haig de dir que l'equip directiu ja ho ha demanat a l'Administració; ara només cal que ens facin cas.

D/ Jo comparteixo el que deia la Roser. A més, potser

en el primer que et fixes és en si la cosa està ben organitzada o no, i aquí l'equip directiu fa una feina molt important; en aquesta escola ens assebenem de tot i es cuida molt l'atenció personal. Pensa que ens envien les actes de les reunions del claustre del professorat per email! I això no passa a tot arreu, ni molt menys...

M.A./ És com les explicacions que s'han donat arran de la barreja de classes a primer curs...

Bg/ Oh, això de mesclar els nens és molt, molt positiu! Jo crec que s'hauria de fer de manera general i obligatòria a primer, tercer i cinquè curs perquè els va molt bé, tu, perquè aprenen a adaptar-se a nous companys, a trencar hàbits i treballar rutines noves.

M.A./ Doncs el que deia: m'ha agradat molt veure que s'han donat les explicacions que calien però s'ha fet el que es creia que s'havia de fer. Són detalls que no són gaire freqüents, no... O com això de felicitar els nens pel seu aniversari. M'encanta! Ho vaig descobrir i ho trobo un detall tan preciós!

No ho coneixies d'altres escoles?

M.A./ Que va!

B.G./ O com la carta que va entregar-se als pares informant-los sobre el joc aquest de la lluita lliure al pati. Boníssim. En altres escoles s'hauria optat per no dir res i anar tirant. ■